

КОСТЬ ВАГИЛЕВИЧ

КАЗКА
про
ЗОЛОТУ
РИБКУ

Синє море грає,
Гомонить, співає,
З Богом розмовля.
Синє море грає,
Рибка там гуляє
Груба і мала.

Взяв одного ранку
Дід-рибалка з ганку
Свій прядивний сак-
І пішов над море,
Миле, неозоре,
Рибку ймить рибак.

Сак у воду кинув,
Думкою полинув
На дно моря дід,
Де цвітуть коралі,
Де мов ніч сіяє
В перлах морський спід!

Ах, на тому споді!
І подумать годі,
Що за дива там!
Там живе цариця,
Рибка-чарівниця,
Рибка золота!

Всемогутня пані
Синіх океанів...
Щоб її зловить!
Із її наказу
Сповняться відразу
Три бажання вмить...

Тільки треба знати
Що собі бажати...
Ох, якби оту
Звабить, заманити,
У сачок імити,
Рибку золоту!

Саком щось кивнуло,
Воду сколихнуло,
Риба - явний знак.
З моря дід утішно,
Повагом, не-спішно,
Витягає сак.

Підтягнув - поглянув:
- чи я сплю, чи п'яний? -
Сам себе пита...
У саку цариця,
Рибка чарівниця,
Рибка золота!

Дід перехрестився...

- От і я дожився!

Щастячко й мені

Усміхнулось гоже,

Помагай же Боже,

Хоч на старі дні!-

В ворочок сягає,

Рибку досягає...

Рибка промовля:

"Дідику, старенький!

Ти, немов маленький

Хлопчик, немовля!

Що по сонце, зорю,

Простягає вгору

Пучечки слабі,

Щоб із неба зняти,

Зіроньку зірвати,

Квіточку собі.

Так і ти-рукою

Хочеш долю свою,

Щастя ухопить,

Маючи на гадці,

Без журби, без праці,

Вік старий дожить.

З волі Океану,
Три твої бажання
Здійсню я тобі:
Молодість, багатство,
Щастя в тихій праці, -
Вибирай собі!

Розум, владу, славу,
Радощі, забаву -
Чим душа горить,
З волі Океану,
Три твої бажання
Сповняться умить.

Рибка стрепенулась,
Бистро повернулась,
Плюсь! - пропав і слід!
З радістю і горем
Над погідним морем
Залишився дід.

Думою важкою
Никне головою
Дід, старий рибак.
Що його бажати?
З чого починати? -
Думав сяк і так...

Молодість? Розкоші?
Радощі? - За гроші
Ціле море втік!
Довгий вік теж гарний...
Але все це марність,
Суєта і гріх.

Друзі повмирають,
Їх позабувають,
Я останусь тут,
Наче почорнілий,
Не міцний, не білий,
В роті чорний зуб...

Щастя безупину
Теж ізгорбить спину,
Як і та біда!
Вибери, що знаєш,
Що собі бажаєш,
Душе золота?

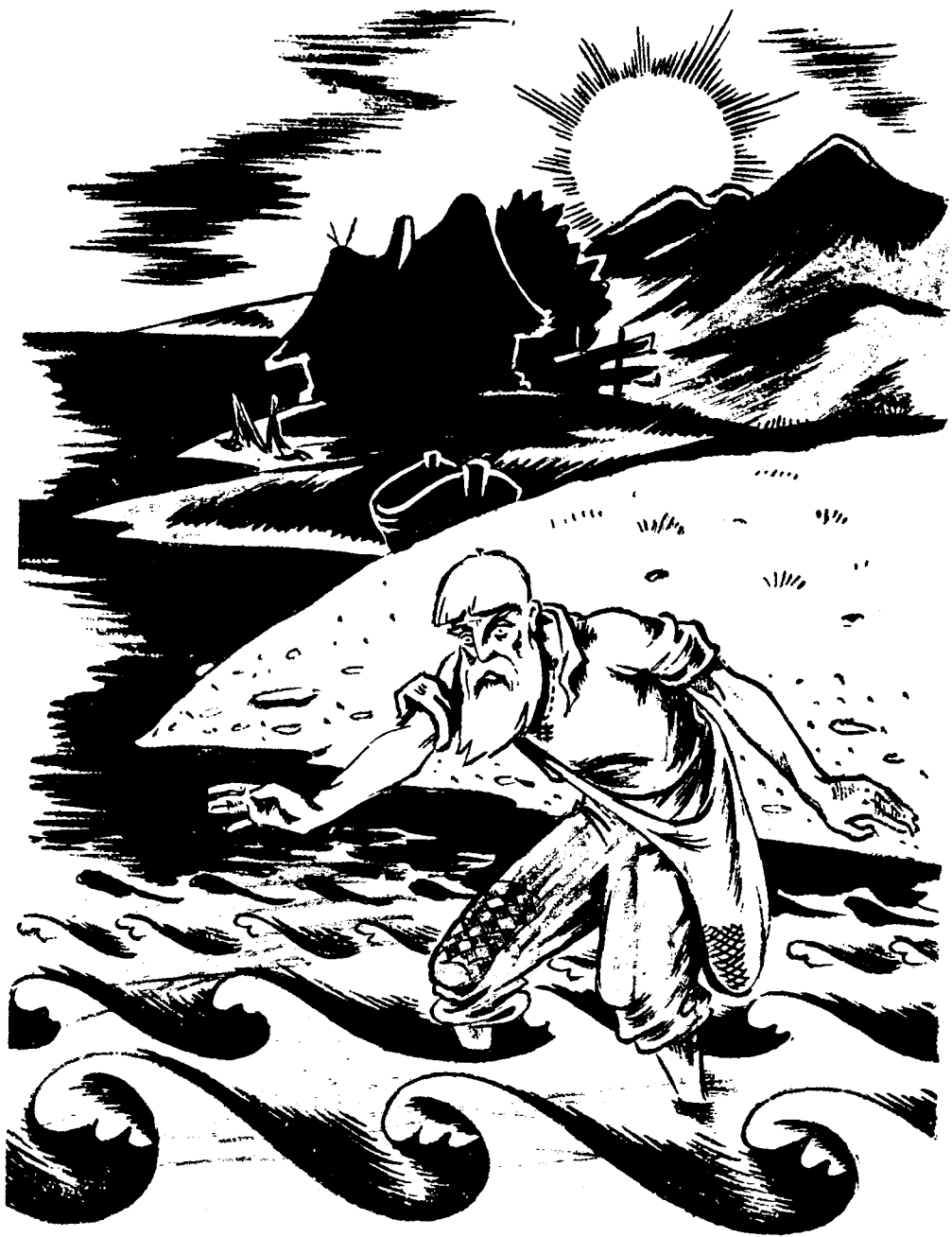
Розум і здоров'я,
То була б торгівля,
Мабуть, не лиха!
Розум і наука
Досить гарна штука,
Та не без гріха...

Люди від науки
Горді та надуті.
Розум - теж махун!
В пиху попадає,
Все на світі знає,
Сказано - хитрун! -

Заходило в море
Сонечко за гори...
У червоний мак.
- Що тут вибрати?
Що собі бажати? -
Думає рибак.

За рожеві гори
Сонечко у море
Спатоньки іде...
Йшов би й дід, небога ..
Але деж у Бога
Сак подівся, - де?

Дід сака шукає,
А сака немає -
Море віднесло!
"Дурневі наука!"
Дід себе постукав
В зморщене чоло.

- Замість працювати,
Філософувати
Взявся простий ум...
Сак забрало море...
От тобі, неборе
Вислід твоїх дум!

Годі більш бажати!
Треба йти до хати -
Дума дід,рибак...
- Рибко! Моя зоре!
Викинь мені з моря
Мій єдиний сак!

Як у господарстві,
В доброму хазяйстві,
Добрий,гострий плуг,
Так мені єдиний,
Сак міцний,прядивний,
Необхідний друг... . . .

Море - моя нива,
Риба - моє жниво
Триста днів у рік!
Ні,не дам я плуга,
Сака,свого друга
Нікому вовік...

Кажуть: - хто міняє,
Той гидким воняє -
Дід розумував,
За саком дивився,
Жалував, журился,
Дива дожидав...

Синє море грає,
Гомонить, співає,
Хвилями шумить.
Дідове прохання,
Та й одне бажання
Здійснилось уमितь

Дід глядів на море,
Наче степ просторе...
Хвилі, наче мак,
Грали, майоріли,
Полум'ям горіли
Й викинули сак ...

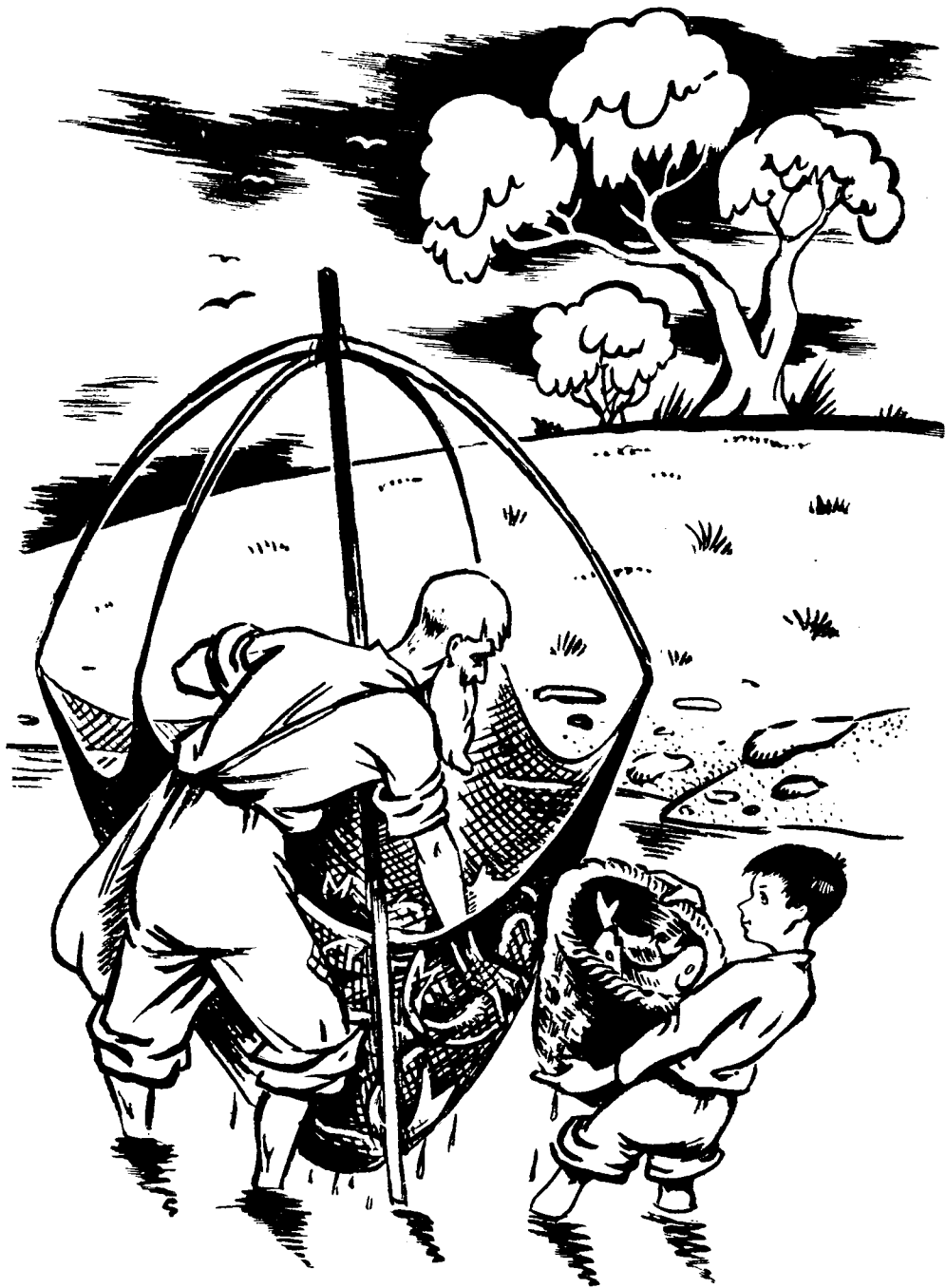
Мудре, чи не мудре
І бажання друге
Дід рішив сказати:
- Рибко, дай ще сили,
Щоб аж до могили
Міг я працювати!

Бо куди не гляну
Світом - океаном,
Всюди - праця, рух!
Сонце, вітер, води,
Всі працюють, роблять,
Хоч не мають рук!

Ще твого кметя
І бажання третє,
Рибко золота,
Вислухай, будь-ласка!
Хай скінчиться казка,
Звершиться мета...

Дай, рибко, царице,
Мудра чарівнице,
Щоб моя мала
Праця своїм людям,
Не чужим прибудам,
Корисна була!

Праця у неволі,
На чужому полі -
Праця навісна!
А для себе вдома,
Праця не утома -
Зіронько ясна!

Ось тобі бажання,
Мої міркування,
Рибко золота!
Бог бери розкоші,
Славу, скарби, гроші -
Все це-суєта!

А як дасть Бог долю
На своєму полі
Пильно працювать,
Буде ясна мрія,
Щастя і надія
Вічно нам сіять! -

Дід погладив вуса...
- От була спокуса!
Хай вона згорить!
Поборов химеру,
Треба на вечерю
Рибки наловить...

Синє море грає,
Гомонить безкрає...
Риби повний сак
Дід несе додому,
Любо так старому,
Як дитині, так...

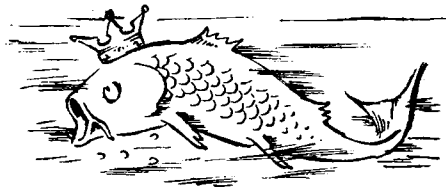
Йде собі, співає...
Серце розпирає
Радісне чуття,
Що він за розкоші,
За химерні гроші
Не віддає життя.

- Ой, бабусю, душко,
Будем їсти юшку
З риби-осетра...
Не журися, любко,
Бабусю, голубко,
Не журись, стара!

На потіху внукам
І своїм правнукам
В щасті будем жить:
Я буду ходити
Рибоньку ловити,
Ти будеш варить.-

Глянув дід на зорі -
Вгорі та й у морі...
Що за красота!
Щастя грало в серці,
Як у простій вершці
Рибка золота.

Видавництво "Вовченята" видає книжечки
і часопис для дітвори "Вовченята".

Адреса Редакції і Адміністрації:
"Вовченята" Д.П.Центер С.С.Касерне
Тем 107, Мюнхен-Фрайман.

• МЮХЕН ,1946 •

BUCH- UND KUNSTDRUCKEREI HANNS LINDNER, MÜNCHEN 23